

HDS in de jaren '50 & '60

Deel 1

Als je in de naoorlogse jaren van sport en spel hield, was je bij HDS aan het juiste adres. HDS had gymnastiek, voetbal en toneel in de aanbieding. Heel wat dorpsbewoners maakten daar toen gebruik van. Volgens een voorzichtige schatting telde de afdeling gymnastiek zo'n 300 leden en de voetbalafdeling 200. Dit brede aanbod van sport en spel onder één dak was voor ons aanleiding om er samen met onze mannen een kijkje in te nemen. We vroegen ze om eerst wat te vertellen over gymnastiek en toneel. Hun herinneringen daaraan hebben we hieronder opgeschreven.

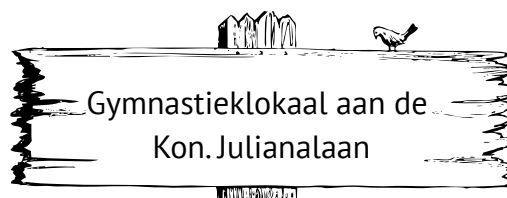

Gymnastiek uitvoering van HDS
aan de Mr. Bosweg

Vroeger kon je pas op voetbal als je 12 jaar was. Een enkele keer werd er van die regel afgeweken. Zo ook bij Teus. De mannen die het bij HDS voor het zeggen hadden, waren ervan overtuigd dat de jonge Teus over de nodige voetbaltalenten beschikte. En dus mocht hij op 11-jarige leeftijd bij HDS komen voetballen. Voor de meeste jongens gold echter dat zij voor de ontwikkeling van lijf en leden tot aan hun twaalfde waren aangewezen op de gym. Van de mannen had alleen Wim van A. op gym gezeten. Lang heeft Wim zijn gymbies niet aangehad omdat hij werd weggestuurd. Hij wist zich niet meer te herinneren waarom.

Dat de gymnastiekafdeling stevig aan de weg timmerde bleek volgens Wim wel uit het feit dat Klaas Boot (een nationale grootheid in de turnsport van toen) was uitgenodigd voor een gymnastiekdemonstratie op het veld aan de Meester Bosweg. Wim vond het heel bijzonder dat je zo'n man weet te strikken voor een demonstratie bij een plaatselijke clubje. Ook Teus bewaarde nog een mooie herinnering aan de gym. Het ging over Wout (Blankestijn). Teus wist te vertellen dat Wout heel goed kon gymmen. Teus: "Wout kon met het grootste gemak een salto maken, hij durfde van alles en zag geen gevaar". We zouden Wout nu misschien wel de Epke Zonderland van Leersum genoemd kunnen hebben.

Verder wisten de mannen nog te vertellen dat de gymnastiek ooit in een zaaltje van restaurant Darthuizen begonnen is. Later vonden ze onderdak in de bioscoop aan de Rijksstraatweg (achter waar nu de Chinees zit) en nog weer later in de sportzaal aan de Koningin Julianalaan. Tenslotte wist Wim van A. nog te vermelden dat hij als bestuurslid van HDS de afdeling gymnastiek liever kwijt dan rijk was. “Ze brachten geen stuiver in, ze kostten alleen geld en niet zo’n klein beetje ook” aldus Wim.

Tot zover de schaarse herinneringen van onze mannen aan de gymnastiek.

We hebben geen beroep gedaan op hun geheugen om wat te vertellen over de toneelafdeling omdat we vermoedden dat de herinneringen aan het spel op de planken niet veel verder gingen dan de mededeling dat de jaarlijkse toneeluitvoeringen plaatsvonden in de bioscoop aan de Rijksstraatweg. En daarmee kwamen bij de derde sport onder het dak van HDS: VOETBAL.

Het is onmogelijk om alles wat de mannen hierover wisten te vertellen hier weer te geven. Daarom hebben we er in deze terugblik 2 zaken uitgelicht.

Voetbal en clubliefde

In het jonge leven van onze mannen was voetballen bij HDS de belangrijkste en meest constante factor. Wim van A. verwoordde het als volgt: “Voetbal was voor ons alles, we hadden niets anders. Lekker met het fietsje naar HDS en nooit trammelant”. Maar er was volgens de mannen meer. Zeker nu ze op respectabele leeftijd kunnen terugkijken op hun HDS-verleden, is er het besef en de overtuiging dat ook zij hun steentje hebben bijgedragen aan het (voort)bestaan van de club. Teus verwoordde het als volgt: “HDS zou HDS niet zijn geweest als we ons buiten het voetbal om niet hadden ingezet voor de club”. Of het nu gaat om sleuven graven voor de aanleg van elektriciteit en water, het plaatsen van de palen voor de verlichting van de velden, het metselen van de dug-outs of de bouw van de eerste wasplaats en later van het clubhuis dit alles werd in eigen beheer en meestal ook door de spelers zelf gedaan. Wim H.: “We deden dat vanuit onszelf, dat hoorde er gewoon bij”. Wim van A. verwoordde het op zijn manier “Dat was nou echte clubliefde”.

De conclusie ligt dan ook voor de hand dat de totstandkoming van de accommodatie van HDS door de jaren heen een toonbeeld is geweest van zelfwerkzaamheid.

De derde helft

Het voetballeven van onze (jonge) mannen speelde zich af op 2 verschillende plaatsen.

Werd er op het HDS-terrein getraind en gevoetbald, de nabesprekingen van de wedstrijden vonden bij gebrek aan een eigen kantine plaats in het café. De cafés van Frits van Soest en Onink boden een meer dan volwaardige gelegenheid voor alles wat er in de derde helft op het programma stond.

Volgens Teus werd er tussen de cafés van jaar tot jaar gewisseld. Dat de derde helft gewild was, blijkt wel uit de gewoonte van enkele spelers om zich tijdens de tweede helft te laten wisselen of om eerder “geblesseerd” uit te vallen.

Voordat de wedstrijd was afgelopen zaten zij al in het café. Volgens Wim H. was het altijd “een gezellige boel en boden de wedstrijden voldoende stof voor nabespreking”. Dat betekende dat de kelen goed natgehouden moesten worden.

In de regel lukte dat goed met een paar biertjes en borreltjes. De doorloopsnelheid van het drinken verliep over het algemeen goed op een enkele uitzondering na.

Zo is het voorgekomen dat het dienblad met de biertjes erop te lang op de warme kachel had gestaan waardoor het bier aan de kook raakte. Als er ooit een kookboek voor bierdrinkers verschijnt, zal “Het bier op de kachel bij Frits” daar zeker een plaats in krijgen.

Teus vertelde nog dat de cafés ook op andere momenten een ontmoetingsplaats waren voor HDS'ers. Zo deed hij zelf tijdens een kersttoernooi mee met het biljartspel ‘Honderden’.

Het werd met 4 ballen gespeeld en je moest per ronde een kwartje inleggen.

En Wim H. wist zich nog te herinneren dat HDS'ers een vooraanstaande rol speelden bij het dammen op maandagavond bij Frits van Soest. Hij noemde Joop Meerbeek sr. en van Henk van Essen.

Tenslotte kwam de vraag aan de orde wat voor soort vereniging HDS toentertijd was. Anders gezegd hoe zouden we HDS in de jaren 50 en 60 het beste kunnen typeren. Wij veronderstelden dat hier wel een poosje over nagedacht moest worden maar niets was minder waar. Wim v A. reageerde onmiddellijk met "Een gewone voetbalclub net als andere verenigingen". Wim sloeg met zijn omschrijving de spijker op de kop want geen van de andere mannen stak een vinger op om te vertellen dat HDS meer was dan een gewone voetbalclub.

Wel had Erik nog een persoonlijke noot.

Hij typeerde HDS door de jaren heen als "een redelijk nette voetbalclub". Hij trok daarbij een vergelijking met andere clubs uit de regio. Ook de typering van Erik kon op bijval rekenen van de andere mannen.

Daarmee sloten we deze gespreksronde eensgezind af.

Voor ons volgende verslag dagen we de mannen uit om een beeld te geven van het voetballen en de trainingen van vroeger, de competities waarin ze speelden en de sportieve successen. Ook daarbij gaat het weer om de beleving van de mannen die met voetballen begonnen toen de meesten van ons nog niet droog achter de oren waren. **Wordt vervolgd.**